

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Friderici Iacobi Beyschlagii, Gymnasii, quod Halæ Suevorum est, Adiuncti, & ad ædem S. Mich. Archangeli Catechetæ extraordinarii, Sylloge Variorum Opusculorum

(Programmatvm, Orationvm, Epistolarvm, Poematvm, Dissertationvm, Aliarvmqve Observationvm ...)

Fascicvlos I.II.III.IV.V. Ab Annis MDCC.XXVII.M.DCC.XXVIII.M.DCC.XXIX. Editos, Complexvs. Cvm Indice Triplici.

Beyschlag, Friedrich Jakob

Halae Suevorum, M.DCC.XXIX

XII. Malvm Pvnivm Illustrissimo Heroi Friderico Gotthilf Marschallo Dicto Greif (*) Cvm Piis Votis Oblatvm Kal. Jan. CIDICCCXXVIII. a I. M. G.

urn:nbn:de:gbv:45:1-16134

XII.

MALVM PVNICVM
ILLVSTRISSIMO HEROI
FRIDERICO GOTTHILF
MARSCHALLO

DICTO GREIFF (*)
CVM PIIS VOTIS OBLATVM
KAL. JAN. CID ID CC XXVIII.

a

I. M. G.

HUc ades, O INGENS MAGNORUM GLORIA
GRYPHVM,
*Poma tua ferimus (quid enim tibi ferre queamus
Nostrum, mancipio tibi qui debemur & usu?)
Punica mala tua ferimus tibi ab arbore sumta,
Munera eo spernenda minus, quo varius illa
Spectavit quisquam nostris adolescere in oris.*

Sed

(*) Illustrissimum hunc Heroem, Serenissimæ
Domus Saxo-Vinariensis Supremum Palatii
Magistrum, Consiliorum Principem, Cancel-
larium, cætera, verum nostri ævi literarum
ac literatorum Mæcenatem ubique celebrari,
constat; ac præter Vinarienses viros doctis-
simos, Io. Matth. Gesnerum, carminis huius
elegant-

*Sed si plena forent granatis omnia malis,
Ut Byzantinis submisit millia Pontus,
Munera digna tamen magno quoq; rege putari,
Exemplo infelix claro, Paulline, fuisti.
Quam velit hic, retinere sibi sua munera regem;
Aut tibi servasses, Eudoxia, dona mariti;
Ipse aut quam dominae non prodere munera vellet?
Felices omnes! si quae MARSCHALLIVS*

HEROS

*Vnus complexus decora est, his singula adessent:
Celsa mente procul rex suspicione remotus;
Candida si regina, dolumque perosa fuisset;
Si circumspecta solers Paullinus ab arte.*

V v 2

Punica

elegantissimi auctorem, & Io. Christ. Cole-
rum, in Anthologiae Tom. I. Fasc. I. p. 57 — 72.
coll. dedic. aliosque, illustres laudes & me-
rita MARSCHALLI, conjunctaque cum fa-
vore erga literatos, exacta optimarum litera-
rum peritia, multos quoq; extra Vinariam vi-
ventes, clarissimos viros, invenerunt praecones,
ex quibus nominatim iam Heumañum laudare
iuvat, qui Poecilē illi suam ante hos ipsos sex an-
nos digna lectu dedicatione consecratum ivit.
Vnde prorsus confidimus, pace incomparabilis
huius Mæcenatis fieri, ut carmen hoc voti-
vum doctissimi clientis sui, nostræ quoq; col-
lectioni, tanquam insigne illius, ob perillustre
& venerabile MARSCHALLI nomen, futurum de-
cus, inferatur; ac fore, ut publice id extans non
minus

*Punica Achaemeniis gratissima dona tyrannis
 Munera lata, fidem Darii vota merentur,
 Qui sibi Zopyria totidem virtute fideque
 Corda dari optabat; quot se turgescere granis
 Pomum forte datum patulo ostendebat hiatu.
 Tot sibi nempe velit GRYPHOS contingere
 Princeps,*

Quo saluo saluam sua se Vinaria gaudet.

*Quid memorem reges? hominū rex atq. Deorum
 Non aliud tenuisse manu, reginaque Iuno,
 Sunt visi in statuis pomum. Venus ipsa Cytheres
 Punica plantavit Carthagine vecta per hortos,
 Quamque potest vicina suae cupit arboris esse.
 Laetius hinc nusquam videas adolescere myrtos,
 Quam si puniceae propius tangantur ab umbra,
 Radicesque adeo miscendi copia detur.
 Palladis haud alio tantum arbor amore calescit.*

Hoc

minus is probari sibi benignissime patiat, quam illud, quo Fabulam Gryphum in Chrestomathia sua Pliniana sect. CVIII. p. 863. sqq. iucundissime cecinit idem Cl. Gesnerus, cui & tum pro aliis, tum pro hoc ipso, quod bona forte cum eius venia, tempore hoc minime alieno hic repetimus, benevole nobis transmissio ab eodem carmine publicas agimus gratias. Commodum illud nobis allatum est, cum antecedentes Elegiae prelo exirent, adeoque vel ob temporis rationem subiungi id illis optime posse rebamur.

Hoc apud infernum inuitata Proserpina regem
Quae ferri melius fuerat, ieiunia soluit.
Ergo legiferam matrem placare volentes
Punica religio est matres attingere poma.
Tale an Eris quondam proiecerit impia malum,
Dicere non ausim: sed si proiecit, ab isto
Nomen habent Granata, intus quae semina
mortis

Constipata vomunt Vulcano tacta per auras.
Nec satis est diuūm. Maia tibi nate, vetustū
Hoc pomum, latebras animi coecosque recessus
Signantes, tribuere, & capsis mille repostam
Materiem dicendi, atque argumenta probandi.
En capitis, MARSCHALLE, tui vel cordis
imago.

Ergo tam superis cum sint iucunda, coronam
Punica mala gerunt merito, non flore caduco,
Sed pulchrum exornante caput: sic nascitur una
Cum fructu flos, & fructus cum flore fatiscit.
Plenior ast ubi flos, ubi rubra balaustia fulgent,
Hic fructum speres frustra: sed flos tamen ipse
Fructus instar habet. Rhodii nouere coloni,
Succo qui lanas quondam saturare balaust
Prudentes, quaestum cuso iactare metallo
Instituere. Laser sic iactauere Cyrenae,
Aegyptus loton, tellus Phoenicia palmam,
Baetica sic vrbs, cui tribuistis, punica, nomen
Granatae, insigni vestrum conseruat honorem.

Tenuior at cytinus foliis ubi flammeus exit,
Spemque simul, fructusque adfert elementa no-
uelli.

Nam quales virgo calathos labris tenuis implet
Floribus, haud aliter calathos hic exsurgere flo-
rem

Cernimus. Ast alter quantum durefcit & aret,
Tantum alter molli turgescens corpore crescit.
Prima virent, flauent media, ast extrema ru-
bescunt.

A Phoebi quando radiis mitescere poma
Incipiunt, molli sensim finduntur hiatus,
Quaeque sinu complexa intus sua dona fouebant,
Haec rupto corio spectanti offerre videntur.

Qualis, GRYPHIADVM BONA GLORIA
MARSCHALLORVM,
Intus quidquid habes, in commoda publica pro-
mis,

Pectoris atque sacros miseris referare recessus
Audes, teque frui inuitas bonitate volentes.

Viscera puniceum pomum granata recludit,
Ordine sed descripta suo. Nam qualia cellis
Millenis distincta fluunt aluearia melle,
Talia per loculos videas disposita teneri
Grana ope pelliculae, ciccum dixere vetusti.

Qualia grana sient, cognomine discito gemma.
Vtribus his, circumque, per ipsaque grana, li-
quorem

Solers

Solers diffudit natura colore rubello,
Quem triplici minimum inuenias differre sa-
pore,

Aut acido, aut dulci, aut mixta utrinque sa-
liua.

Sed, quicumque fuit sapor: est mortalibus aegris
Mitior hic Bacchus morbi poenaeque Lyaeus,
Nepenthes, tristi pellens de corde dolorem,
Singultus domitor, gemitum, suspiria tollens,
Bacchi munera cuncta, sed absque furore pro-
pinans,

Seu Venerem furor ille furat, seu saeviat iras.

Fallor? an hic etiam tua mente recurrit imago,
MARSCHALLE, & te digna tuo decerpimus
horto

Munera? quot per te curarum mole soluti,
Te dulcem laudant gemitusq; metusq; Lyaeum,
Laetitiaque bonum, sana sed mente, datorem?
Acri etiam quidam medicina conualuisse
Se gaudent, & agunt illo tibi nomine grates.
Nempe indulgentis medius, mediusque seueri,
Prudens, qua sit opus, decernis, cuique medela.
Ergo macte mihi tali esto munere, GRYPHUM
MAXIME, musarum stator o columenq; piarum!
Et quot turgescent plenissima Punica granis,
Tot per fausta alium spes nostras profer in annum,
Votiuam & nostrae pietatis vince tabellam.

XIII.

NOVA LITERARIA
cum observationibus
variis.

PETROPOLI.

Suntibus Academiae Scientiarum, in quarta forma, quindecim plagis, luci sunt expositi *Sermones in primo solenni Academiae Scientiarum conventu, die XXVII. Dec. Anni MDCCXXV. publice recitati.* (a) Dedicati sunt Catharinae Protectrici Acad. Scient. & Russiae Imperatrici, gloriosissimae nunc memoriae. Praefatio praefixa est, in qua memoratur, Academiam quotannis ternos con-

(a) Elegantem & fusam illi quidem recensio- nem nacti iam sunt in Actis Erud. A. 1726. p. 353. sqq. & exinde in Novis Liter. Krausianis, e. a. p. 744. sq. coll. p. 114. & 713. sq. Sed cum non infrequens sit, unum eundemque librum in pluribus Ephemeridibus descriptum legere; (vid. laudata Nova Liter. 1726. p. 266.) non veremur horum Sermonum, quo-